

(законодавна власт). Ту независност и самосталност суда појачава и уставна гаранција да судије уживају имунитет и да не одговарају за своје мишљење дато приликом доношења судске одлуке а такође и да у поступку који је покренут против њих због кривичног дела учињеног у вршењу судијске функције не могу бити лишени слободе без одобрења Високог савета судства.

б) Сталност судске функције

Независности и самом ауторитету судија (и судова) свакако доприноси и овај принцип који штити судију од евентуалних притисака и самовоље оних који би га, под претњом смењивања, натерали да им се повинује и ради по њиховој вољи. Овим начелом се то избегава јер једном изабран судија остаје трајно на судијској функцији или, како се то каже, „непокретан“, тако да не подлеже поновним изборима и нема временски ограничен мандат. Зато и нови Устав од 2006. године предвиђа (гарантује) да је судијска функција стална, осим за лице које се први пут бира за судију и то на три године. Но сталност судијске функције не значи да ће један судија доживотно вршити своју функцију, с обзиром да му по Уставу може из тачно одређених разлога да престане та функција или да се ње разреши. Тако судији престаје судијска функција када то сам жели или затражи, када испуни услове за старосну пензију, када трајно изгуби радну способност за обављање судијске функције, и када не буде изабран на сталну судијску функцију (после истека првог избора на три године) или када буде разрешен. Што се тиче разрешења, судија се против своје воље не може разрешити судијске дужности, осим када је осуђен за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци, или за кажњиво дело које га чини недостојним судијске функције, када нестручно врши функцију или учини тежи дисциплински прекршај.

в) Јавност суђења

Она значи да је расправа која се води пред судом јавна и да на њој могу да присуствују и трећа (незаинтересована) лица. То треба да представља један вид демократске контроле рада судија (и суда), али и подстицај судијама (јер их посматра шира јавност) да се добро припремају за вођење расправа и свој посао обављају најпрофесионалније. Од овог правила или принципа уставни допуштају и изузетке и могућност искључења јавности из рада суда. То познаје и наш Устав Републике Србије од 2006. год. када